12 Eylül Protosto Eylemleri Ardından:

GÜÇBİRLİĞİ ÖNÜNDEKİ SORUNLARI AŞMAK İÇİN!

Faşist cuntanın işbaşına gelişinin 7. yılı doldu. Bu 7 yıllık dönemin ilerici ve demokratik güçler, sosyalistler açısından ne anlama geldiği açıktır. Cunta, işbaşına geldiğinden bu yana temel hak ve özgürlüklere karşı tam bir savaş içerisindedir. O, başından beri toplumu faşist yasalara göre şekillendirmek için uğraş veriyor. Generaller, en başta da devlet denilen baskı aracını buna uygun bir yapıya kavuşturma yolunu tuttular. Bu dönemde işçinin, memurun, esnafın, öğrencinin kısacası toplumun ezici çoğunluğunun tüm demokratik hakları gaspedildi. Kürt ulusu, tarihinin en barbarca uygulamalarından biriyle yüz yüze geldi. Faşist rejim, halkımızın varlığını ortadan kaldırmak ve onun yurtsever güçlerini ezmek amacıyla tüm olanakları sonuna kadar seferber etti.

Bugün de durum değişmiş değil. Kısmen sivil bir görünüm kazandırılmış olan cunta, emperyalizmin ve yerli tekelci sermayenin çıkarlarına uygun biçimde ileriye dönük toplumsal mücadeleyi durdurma çabasını sürdürüyor. Bu amaçla baskı ve terör çarkı olanca hızıyla döndürülüyor. Ne var ki toplumsal gelişme yasaları da yerinde durmuyor. Tüm çabalara rağmen içerde ve dışarda demokrasi güçlerinin, ilerici ve yurtsever insanlarımızın daha iyi bir gelecek yaratma yolundaki uğraşlarının önüne geçilemiyor.

Ama bu mücadelenin önemli zaafları bünyesinde taşıdığı, bazı güçlükleri henüz aşamadığı da bilinmektedir. Bunların başında Türkiye ve T. Kürdistanı anti-faşist güçleri arasında şu ana kadar yeter derecede güçlü bir güçbirliği veya cephenin kurulamamış olması geliyor. Bırakalım kalıcı bir güçbirliği ve cephe kurmayı, eylem birliği planında bile çoğu kez tatmin edici adımlar atılamıyor. Elbet bu, olumsuz durumun birden çok nedeni var. Ancak genelde bu nedenler üzerinde durup tartışmak bu yazının sınırlarını ve amacını aşar. Biz burada, KOMKAR'ın çalışma alanı olan F. Almanya'da bulunan demokratik örgütlerin, 7. yılında faşist cuntayı ortak bir biçimde protesto edememeyişinin nedenleri ve buna bağlı olarak da değişik örgütlerden kaynaklanan olumsuz tavırlar üzerinde durmak istiyoruz.

12 Eylül Öncesinde Yapılan Toplantılar ve Değişik Yaklaşımlar

12 Eylül rejimini birlikte protesto etme konusu, başlangıçta örgütler arasında düzenlenen ve en geniş katılımı sağlamaya yönelik toplantılarda ele alındı. Bu türden koordinasyon toplantılarının ilki 15 Haziran 1987 tarihinde gerçekleştirildi. Bu toplantıda, KOMKAR, Rızgari-F. Almanya, Kurtuluş, Birlik Yolu, İ. Gerçeği, Gerçek ADK, yer almışlardı. Katılımcı örgütler, 12 Eylül'ü protesto eylemlerine ilişkin olarak görüşlerini özetledikten sonra daha geniş bir toplantıda tartışmak üzere dağıldılar. İkinci toplantı 18 Temmuz günü gerçekleştirildi. Toplantıda yer alan örgüt ve gruplar, KOMKAR, Dev-İşçi, KKDK, Kürdistanlı Devrimciler, Kurtuluş, Gerçek ADK ve FİDEF idi. İ. Gerçeği ile DHB ise gözlemci olarak gelmişlerdi.

Gündeme geçilmeden önce söz alan İ. Gerçeği temsilcisi Av. Dev-Genç, ATİF ve TSK-DK ile ortak bir platform oluşturduklarını, kendisinin bu platform adına yetkili olduğunu belirtti. Buna karşılık öteki örgütler, ortada yapılmış bir çağrı varken, diğer örgütlerle görüşüp tartışmadan bu şekilde bir platform oluşturulmasının toplantıyı olup bittiye getirmek amacını taşıdığını, bu tutumu geniş eylem birliğine zarar verici bulduklarını belirterek eleştiride bulundular. Ancak yine de bu platformun düzenliyeceği toplantıya da katılmak ve orada birliği sağlamak yönünde çaba harcamak, benimsenen ortak tavır oldu. Ardından asıl gündem maddelerinin tartışılmasına geçildi. Ve sonuçta çağrı bildirisinin çıkartılması benimsendi. Bunun hazırlanması için görevlendirme yapıldı. Ne gibi eylemlerin gerçekleştirilebileceği tartışıldı.

Bu arada Apocuların derneği Feyka Kurdistan'ın durumu gündeme geldi. KOMKAR, Dev-İşçi, KKDK ve FİDEF bu örgütle ortaklaşa eylem yapmayacaklarını dile getirip, gerekçelerini açıkladılar. Yine bu arada örgütler eylemin değişik yönlerine ilişkin görüşler dile getirdiler. Örneğin kendisine TDKP-Leninist Kanat diyen kesim, ajitasyon ve propagandanın serbest bırakılmasını önerirken, Bolşevik Partizan ve DHB de halk saflarında görmedikleri örgütlerle eylem yapmayacaklarını belirttiler.

Yukarıda bahsi geçen ve aralarında İ. Gerçeği'nin de bulunduğu dört grubun oluşturduğu platformun çağrısına bağlı olarak da 24 Temmuz tarihinde toplanıldı. Bu toplantıda Feyka Kurdistan'ın durumu yeniden tartışma konusu oldu. KOMKAR, FİDEF, KKDK, Dev-İşçi bu örgütle ortak eylemlere girmeyecekleri şeklindeki görüşlerini yinelediler. Öteki örgütler ise, uzun süre konuyu kendi aralarında tartıştılar. ATİF, sonunda ilerici güçlere yönelik saldırı eylemlerinden dolayı özeleştiri vermezse, Feyka Kurdistan'la aynı platformda yer alamayacaklarını söyledi. DİDF ise Feyka Kurdistan'dan imzasını çekmesini, platformu terketmesini istedi.

Bunu izleyen günlerde yapılan yeni bir toplantıda Feyka Kurdistan ile öteki bazı örgütler arasında daha belirgin görüş ayrılıkları ortaya çıktı. Sonunda ise Feyka Kurdistan platformu

terketmek zorunda kaldı.

Sonuç itibariyle bu platforma imza atan örgüt ve gruplar İşçi Gerçeği, ATİF, TSK-DK, Av. Dev-Genç, TKP-ML Hareketi ile DİDF'ten ibaret kaldı. Toplantıya gözlemci olarak katılmış olan KOMKAR temsilcisi söz isteyerek, Feyka Kurdistan ile ortaklaşa eylem yapmama kararımızın ilkesel bir tutum olduğunu, onların dışında en geniş katılımın sağlanması için çaba harcanması gerektiğini bu yüzden de mevcut platformun hazırladığı metnin bazı noktaların tartışmaya açık tutulması gerektiğini belirtti. Çünkü yukarıda bahsedilen 6 grubun katılımıyla gerçekleştirilen bu yeni platformun herşeyi önceden saptayıp katı kurallara bağlaması, tartışmaya açık olmaması, pratikte geniş bir eylem birliğinin yolunu tıkamak anlamına geliyordu. Buna karşılık platformu oluşturan örgütler, metnin tartışmaya açık olmadığını, isteyenlerin gelip bu haliyle içerisinde yer alabileceklerini söylediler. Açıktır ki bu, geniş katılımlı güç ve eylem birliği sağlama çabalarına hizmet etmeyen yanlış ve sekter bir tutumdu. Hatta ATİF, geniş güçlerin birliğinin faşizmin ilk yıllarında gerekli olduğunu, şimdi mücadelenin yükselme çizgisi izlediğini, bu nedenle de devrimci güçlerin birliğini yeterli görmediklerini ve SOL BİRLİK güçleriyle ortaklaşa eylem yapmayı kendi açılarından mümkün görmediklerini açıklayarak gerçek niyetinin ne olduğunu ortaya koydu.

Toplantıdan sonraki günlerde KOMKAR bazı örgütlerle tek tek olarak da görüşmelerde bulundu ve ortak eylem için platformun tartışmaya açık olmasının zorunluluğuna ilişkin görüşünü yeniledi. Örgütlerin yaklaşımında belirgin kimi olumlu yanlara bakılarak başarı şansı zayıf bile olsa, 6 Ağustos tarihinde yapılan toplantıya KOMKAR yeniden temsilci gönderdi.

KOMKAR, bu toplantıda ortak metinde yer alan iki cümleyle ilgili olarak değişiklik önerisinde bulundu. Birincisi **"Kürdistan'da her alanda TC devletine yönelik silahlı mücadele yükselmektedir"** şeklindeki cümleydi. Biz, Apocu hareketin Türkiye Kürdistanı'nda yaptığı eylemleri Kürt halkına karşı bir provokasyon olarak değerlendirdiğimizi, Kürt kadın ve çocuklarını acımasızca katletmeye kadar varan hareketleri ulusal kurtuluş mücadelesi biçiminde görmediğimizi dile getirdik. Buna karşılık KOMKAR'ın önerisi **"faşizmin tüm barbarca uygulamalarına karşılık ulusal ve sınıfsal mücadelenin durdurulmadığı"** nın belirtilmesi şeklindeydi. İkinci değişiklik önerisi ise **"halklarımızın yükselen mücadelesi faşizmi yıkacak, devrimci-demokratik iktidarı kuracak güçtür"** şeklindeki tespite ilişkindi. KOMKAR, faşizmin yıkılışının her koşul altında devrimci güçlerin iktidara gelmesiyle mümkün olamıyacağını, bunun devrimin zaferiyle olduğu kadarıyla burjuva demokrasisinin gerçekleşmesiyle de sağlanabileceğini belirterek, daha gerçekçi bir belirleme olan **"halklarımızın yükselen mücadelesi faşizmi yıkacak temel güçtür"** formülasyonunu öne sürdü. Öteki örgütler birinci cümlede değişiklik yapılabileceğini, ancak "silahlı mücadele"nin metinde mutlaka yer alması gerektiğini ve sanki silahlı mücadelenin meşru olup olmadığı tartışma konusuymuş gibi "Türkiye ve T. Kürdistanı'nda silahlı mücadele meşrudur" belirlemesinin girmesinde karar kıldılar. İkinci değişiklik önerimiz konusunda ise herhangi bir adım atılmadı. ATİF platformda benimsenen görüşlerin tartışılmasının doğru olmadığını, KOMKAR istiyor diye böyle bir yola başvurulmaması gerektiğini söyledi. DİDF ve TKM-ML Hareketi, "halk saflarında görmediklerimizle birlikte eylem yapmayız" dediler. Harcanan tüm çabalara rağmen bu örgütlerin eylem birliğini önleyici tutumda ısrar etmeleri üzerine KOMKAR temsilcisi toplantıdan ayrıldı.

Yine bu konuda olumsuz tutum takınan örgütlerden biri de FİDEF oldu. 19 Haziran 1987 tarihli toplantıda FİDEF 12 Eylül'ü protesto yerine, yurt dışında bulunan işçilerin oy kullanma hakkı elde etmelerine yönelik bir kampanya örgütlenmesini ve 12 Eylül eylemlerinin de bu çerçevede değerlendirilmesini önerdi. Ancak bu görüş, öteki örgütler tarafından benimsenmeyerek 12 Eylül'de cuntanın mümkün olduğu kadar güçlü eylemlerle protesto edilmesi gerektiği vurgulandı. Aynı örgütler, gerekli görülürse oy hakkının ayrıca çıkarılacak ortak bir bildiriyle kamuoyunun dikkatine sunulabileceğini de belirttiler. Ardından 12 Eylül protesto eylemlerinin bir parçası olarak yapılacak açıklamanın metnini hazırlamak üzere görev bölümü yapıldı. Sonraki günlerde örgütlerin bölüm bölüm hazırladıkları metinler görüşülürken **"Kürt halkı kendi geleceğini özgürce belirlemelidir."** bölümünü "çok siyasi" bulan FİDEF, bu konuda **"Kürt halkının varlığı resmen tanınmalıdır"** başlığı altında yeni bir metin sundu. Hazırlanan açıklama metninin gözden geçirilip kesin biçiminin verileceği 11 Ağustos tarihli toplantıda FİDEF, bu kez kullanılan dilin göçmen işçilere uygun düşmediğini ileri sürerek, bildiriye imza atmayacağı açıklamasında bulundu. Toplantıya katılan KOMKAR, Gerçek ADK, KKDK ve Kurdkom, bu tavrı doğru bulmadıklarını, eğer sözkonusu olan dil konusuysa FİDEF'in önerilerini getirmesini ve tartışmaya açmasını, eğer yok itiraz açıklamanın içeriğine ise, yine bunun da açıkça belirtilmesi gerektiğini söylediler. Ancak FİDEF bu yöndeki öneri ve uyarıları dikkate almadı. Platformdan çekildi.

Eylem Birliğini Engelleme Yönünde Harcanan Bilinçli Çabalar, Yanlış ve Sekter Eğilimler

7. yılında 12 Eylül faşist cuntasının, F. Almanya'da bulunan Türkiye ve T. Kürdistanlı demokratik kitle örgütleri tarafından ortaklaşa güçlü eylemlerle protesto edilemeyişinin olumsuzluğu ortadadır. Şunu açıkça belirtmek gerekir ki, böylesine bir tablonun ortaya çıkması esas itibariyle objektif koşulların elverişsizliğinin bir sonucu değildir. Bu, bir yanıyla örgütlerden bir bölümünün geniş katılımlı bir güç ve eylem birliğinden yana olmamalarından, onu bilinçli olarak engelleme çabalarından kaynaklandı. Örneğin, eylem birliği toplantıları devam ederken, demokratik kitle örgütlerinden bazılarını **"halk saflarında değiller"** diyerek dışlamaya çalışmak, veya **"biz Sol Birlik güçleriyle biraraya gelmeyiz"** türünden gerekçelere sarılmak, üzerinde konuşulan sorunun özelliği de dikkate alınırsa herhangi bir haklı gerekçeye dayandırılamaz. Bunu söyleyen ATİF, DİDF, DHB ve ben-

zeri gruplar kendi tabanları da dahil olmak üzere, acaba ilerici demokratik kamuoyunu bu konuda ikna edebilirler mi? Açıktır ki bu örgütlerin tutumu daha baştan itibaren güç ve eylem birliğini geniş tutmak, onu güçlü kılmak değil, tersine bölüp parçalamaktı. Onlar bu amaçla toplantılara katıldılar ve sürekli olarak bunu sağlamaya çalıştılar.

Apocularla ortak eylem yapmama ilkesine rağmen, ATİF'in Feyka Kurdistan'la toplantılara katılıp defalarca ortak eylemi tartışması, sonra işin kotarılması olumsuz hale gelince de yeniden bu ilkesini hatırlaması, yine önceleri Apocu hareketin eylemlerini Kürdistan'da silahlı mücadelenin yükseldiğine örnek gösterenle ortak tavır takınması, arkasından da **"bu cümle gözden kaçmıştır"** diyerek geri adım atması doğrusu ilginç bir "ilkeli çalışma" tablosu sergiliyordu.

Diğer yandan örgütlerden bir bölümünün faşizme karşı mücadele ve ittifaklar sorununda sahip oldukları başka türden yanlış eğilimler, sekter yaklaşımlar da kalıcı bir sonuca varılamamasında etkili oldu.

Bunlardan bir tanesi **"faşizm devrimle yıkılır"** görüşünü mutlaklaştırmaya bağlı olarak **"devrimci-demokrat iktidar"**ın tek alternatif biçiminde platformun gündemine getirilmesiydi.

Burada hemen şunu belirtelim ki, biz, faşizm devrimle yıkılmaz gibi bir görüşe sahip değiliz. Ama biz, faşizmin her koşul altında yerini devrimci bir iktidara terkederek işbaşından uzaklaşacağı anlayışını da yalnış buluyoruz. Bize göre çeşitli objektif ve subjektif koşullara bağlı olarak herhangi bir ülkede faşizm devrimci bir dalgayla iktidardan uzaklaştırılacağı gibi, bu iş, burjuva demokratik bir iktidarla da mümkün olabilir. İspanya, Portekiz ve Yunanistan örnekleri ortadadır. Öte yandan sol güçler arasında bir eylem birliğinin gerçekleştirilmesini bile engelleyenlerin, bu konuda gerekli doğru tutumu takınmayı becermeyenlerin devrimi gerçekleştirip **"devrimci-demokratik"** iktidarı işbaşına nasıl getirecekleri de açıkçası merak edilmeye değer bir konudur.

Yine yurt dışında bulunan demokratik örgütler düzeyinde 12 Eylül faşizmini protesto eylemleri sözkonusu iken bazı örgütlerin **"silahlı mücadele"** konusundaki özgül görüşlerini getirip dayatmaları da öyle. Açıktır ki bu konuda aynı şekilde güç ve eylem birliğini gerçekleştirmeyi engelleyici bir tutumdu.

Üstelik sonraki günlerde bunlardan bazılarının sağda solda **"KOMKAR Kürdistan'da silahlı mücadele meşrudur görüşüne karşı çıktığı için toplantıyı terketti"** gibisinden sözler sarfettikleri görüldü. Aslında KOMKAR'ın mücadele çizgisinin ne olduğu, onun ne isteyip neye karşı çıktığı herkes gibi bu dedikoduların sahiplerinin de bilgisi dışında değil. KOMKAR, Kürt halkının sömürgeci güçlere karşı sürdürdüğü haklı mücadelenin herhangi bir biçiminin tartışma konusu edilmesini bile gülünç bulur. Yıllardan beri ülkemizin iki parçasında (Irak ve İran Kürdistanı) halkımızın yürüttüğü haklı direnişe KOMKAR'ın yurt dışında gösterdiği dayanışma, dost ve düşman tarafından iyi bilinir. Bu dayanışma nedeniyledir ki KOMKAR'ın o parçalardaki Kürt halkı ve onun yurtsever örgütleri arasında saygın bir yeri var. Onun sağladığı destek ve dayanışma, bu mücadele yürüten partilerin toplantılarına, kongrelerine kadar yansıyor. Teşekkür kararlarının alınmasına neden oluyor. KOMKAR bütün bu çalışmaları yaparken, bu türden dedikodu üretenlerin, veya bunu yayınlarına yansıtanların nerelerde olduklarını ne gibi katkılarda bulunduklarını da sormak gerekir. Ama besbelli F.Almanya'daki Kürdistanlı işçilerin demokratik kitle örgütü olan KOMKAR, Kürdistan'ın herhangi bir parçasındaki silahlı mücadelenin örgütleyicisi de değil. Bu başkalarının işidir.

KOMKAR'ın karşı çıkıp yanlış bulduğu şey, platformu, gündemine girmemesi gereken konularla meşgul etmek, keskin görünme aşkına yapılabilecek çalışmaları sekteye uğratmaktır. KOMKAR, görev ve sorumluluklarının ne olduğunu, hangi sorunun hangi zeminde tartışılması gerektiğini bilen, bu konuda sağlam ve tutarlı bir çizgi izleyen bir örgüttür.

FİDEF Nereye Varmak İstiyor?

FİDEF'in belli bir aşamadan sonra KOMKAR, Birlik Yolu, Gerçek ADK, KKDK ve Kurdkom'un oluşturduğu platformdan çekilmesi, ortak eylemlerde yer almaması da 12 Eylül protesto çalışmaları sürecinde ortaya çıkan bir başka olumsuzluktur.

Yazının daha önceki bölümlerinde FİDEF'in hangi gerekçeyle bu yola başvurduğunu belirtmiştik. Daha sonraki günlerde ise, FİDEF, Türkiye Postası'nda yayınlanan açıklamasında konuyla ilgili görüşlerini daha geniş bir biçimde dile getirdi:

".. FİDEF'in konumu bu 6 örgütten farklıdır. Ayrı bildiri çıkarmanın temel nedeni bu farktan gelen yaklaşımdır. FİDEF, göçmen örgütüdür. Bu yolda ilerlemektedir. FİDEF, ele aldığı bir konuyu göçmen işçilerle bağını kurarak açıklar. Onu herhangi bir siyasi örgütten ayıran özellik de buradadır. Bir göçmen örgütü böyle davranabilirse göçmenlere çıkarlarının nerede olduğunu ve nasıl davranmaları gerektiğini gösterebilir..

Hayır, ne FİDEF ne da altı örgütün tutumu yanlış değildir. Ortada bir yanlışlık, bir suçlu yok. Her iki taraf da kendi örgütsel yapılarına uygun düşen açıklamalar yapmışlardır. Çıkarılan bildiriler siyasi bir partinin yaklaşımıyla, demokratik bir kitle örgütü yaklaşımı arasındaki farkı açıkça ortaya koyuyor.."

F. Almanya'da bulunan FİDEF'le bahsi geçen örgütlerin durumu üzerinde şöyle bir düşünelim. Bunlar arasında gerçekten FİDEF'in belirttiği tarzda bir "örgütsel yapı" farkı var mıdır? Gerçekten FİDEF demokratik bir kit-

le örgütünün yaklaşımına sahip de ötekiler de siyasi birer parti gibi mi davranıyorlar, yoksa FİDEF'in platformdan çekilmesinin arkasında başka nedenler mi mevcut? Açıktır ki bu örgütlerin dayandıkları temel, seslendikleri kitleler ana hatları itibariyle aynı durumda olan insanlardır. Objektif durum bu konuda FİDEF'in söylediklerini doğrulamıyor. Elbet FİDEF dahil, sözkonusu örgütler arasında çeşitli konulara ilişkin görüş ayrılıkları, yaklaşım farklılıkları var. Ama bunlar FİDEF'in yaptığı gibi 12 Eylül faşist cuntasına karşı ortak bildiri çıkarmayı dahi olanaksızlaştıracak şeyler midir? Bizce değil. FİDEF'in konuya ilişkin olarak gösterdiği gerekçeler yeterli olmaktan çok uzaktır. **"Demokratik kitle örgütünün yaklaşımı"**, **"siyasi parti yaklaşımı"** şeklindeki ayrım yapaydır, bu örgütün kendi tavrına suni gerekçeler yaratma çabasının ürünüdür.

FİDEF, **"işçilerin demokratik kitle örgütlerinin 4 sayfalık bildirisinde göçmen işçilerden, onların sorunlarından tek bir cümle bile yoktur. İşte sorun budur."** diyor.

FİDEF, göçmen işçi sorunlarından ne anlıyor acaba? Çeşitli Batı Avrupa ülkelerinde yaşayan Türkiye ve Kürdistanlı işçiler, ülkelerinde olup bitenleri kendileri için sorun görmüyorlar mı? Sendikal sorunlar, grev ve toplu sözleşme hakkı üzerinde sürdürülen baskılar, işsizlik, işkence, binlerce insanın politik görüşlerinden dolayı zindanlarda tutulması, "güvenlik soruşturması", gençlik, memur ve öteki toplumsal kesimlerin karşı karşıya bulundukları güçlükler, militarizm, emperyalizmin Türkiye'yi ileri karakol olarak kullanması gibi sorunlar şu anda yurt dışında bulunan işçileri ilgilendiren sorunlar değiller mi? Kürdistanlı işçiler faşist sömürgeci teröre kayıtsız mı kalıyorlar? Köy baskınları ırkçı-şoven propaganda, sürgünler, "Olağanüstü Hal Bölge Valiliği", toplama kampları, sınırlarda estirilen terör vb. nice konu onları ilgilendirmiyor mu? Yabancıların bile üzerinde titizlikle durdukları temel hak ve özgürlüklerin çiğnenmesini dile getirmek, onları protesto etmek nasıl oluyor da yurt dışındaki Türkiye ve Kürdistanlı emekçilerin, aydınların demokratik örgütlerinin görevi değil? Hem onların bu gibi sorunlar üzerinde durmaları, bulundukları ülkelerde karşı karşıya kalınan sorunlarla mücadele etmelerine engel midir? Eğer FİDEF, **"göçmen işçilerden, onların sorunlarından tek bir cümle yoktur"** dediği bildiride yer alan sorunları göçmen işçi sorunları görmüyorsa o zaman ne diye yurt dışında yaşayan işçilere oy hakkı (Türkiye'de yapılan genel seçimlerle ilgili) verilmesi için kampanya açma önerisinde bulunuyor? Yarın-öbürgün şayet bu hak elde edilirse işçiler, hangi sorunları gözönünde tutarak oy kullanacaklar? Yine mademki tüm bunlar göçmen işçileri ilgilendiren sorunlar değil, o halde FİDEF'in 6 Eylül referandumuyla ilgili çalışmaları neyin nesiydi?

Kaldı ki FİDEF platformdaydı. Eğer bahsi geçen bildiride göçmen işçi sorunlarına yer verilmediği görüşüne sahiptiyse, bu konuda önerici olabilir, istemlerinin ortak metinlere yansıması için çaba sarfedebilirdi. Üstelik platformdan çekilme gerekçesini açıkladığı zaman öteki örgütler bu konuda kendisine hatırlatmada bulundular. Ama FİDEF bunu yapmadı. **"Açıklamanın dili göçmen işçilerin duru muna uygun düşmüyor"** diyip toplantıyı terketti.

Öte yandan FİDEF, birlikte platform oluşturduğu örgütleri yeni tanıyor değil. Eğer kendisini göçmen işçilerinin demokratik kitle örgütü, diğerlerini ise siyasi parti biçiminde değerlendiriyorduysa daha başlangıçta bunu açıklayıp çalışmalarda yer almayabilirdi. Onun bunu yapmayarak eylem birliği platformundan son aşamada çekilmesi, öne sürdüğü gerekçelerin tutarsızlığını daha da berraklaştırıyor.

Aslında FİDEF, bu yola yeni başvuruyor değil. O, son bir-iki yıldır sık sık göçmen işçi örgütü olduğunu ileri sürerek, Türkiye ve T. Kürdistanı'nda süregelen baskılara karşı ortak mücadele etmekten kaçınıyor. Bu gibi çalışmaların politik örgütlerce yapılması, demokratik kitle örgütlerinin ise bunları bildiri, açıklama vb. yollarla desteklemesinin yeterli olduğunu belirtiyor. Tabii sürekli olarak FİDEF tarafından sorun haline getirilen konuların başında da ulusal sorun geliyor. Ona göre Kürdistan, Kürdistanlı işçiler gibi terimleri kullanmak, Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce belirlemesi hakkını savunmak sivriliktir, bu, ortak mücadele saflarında daralmaya neden olur. Böyle davranıldığı takdirde DYP'lilerle, Milli Görüş sahipleriyle ve sosyal demokrat çizgide olanlarla dayanışma ve işbirliği mümkün olmaz vs.

Peki gerçek durum böyle midir? Kürt halkı üzerindeki baskılara karşı sesini yükseltmek, onun yasaklanan ülkesinin adına sahip çıkıp kullanmak ve bu doğrultuda ajitasyon, propaganda çalışması yapmak gerçekten demokrasi saflarının daralmasına mı neden olur? Böyle bir anlayış sırf F. Almanya'da bulunan 350 bin Kürdistanlı işçiyi görmezlikten gelmek değil midir? Demokatik bir kitle örgütünün, hele de FİDEF gibi Türk ve Kürt işçilerinin ortak göçmen örgütü olduğunu ileri süren bir örgütün, demokrasi mücadelesinin temel sorunlarından biri olan Kürt ulusu üzerindeki baskı ve zulme karşı üzerine düşen görevleri yerine getirmemesi, Kürdistanlı işçileri, onun demokratik kitle örgütlerini adım adım dıştalamaya yönelik bir tavır içersine girmesi, demokrasi güçlerinin saflarını daraltmak değilse nedir?

Açık olalım. FİDEF'in ortak güç ve eylem birliği çalışmalarından çekilmesi kendisinin göstermeye çalıştığı gerekçelerle açıklanamaz. Asıl neden başkadır. FİDEF, son yıllarda yeniden demokrasi mücadelesinde sol güçler yerine, SHP, DSP, DYP ve Milli Görüş çevrelerini ön plana çıkaran bir tutum içersindedir. Biz, anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede bu çizgideki demokratik kitle örgütleriyle herhangi bir çalışma yapılamıyacağını ileri sürmüyoruz. Ama bizce sol güçler bakımından güç ve eylem birliği yapılması gerekenler öncelikle bunlar değil. Bize göre sol güçlerin kendi aralarındaki sağlıklı birlikler, kalıcı ve geniş katılımlı bir güç ve eylem birliği için zorunludur. Çeşitli burjuva kesimlerin sol güçlerle ortak mücadeleye yanaşmaları da ancak bu güçler ciddi bir alternatif durumuna gelirse mümkün olabilir. Yoksa kurulacak ilişkiler günübirlik çıkarlara hizmet eden dirsek teması olmaktan öteye gidemez.

Diğer taraftan anti-faşist mücadelede bir yandan esnek politika izlenmesi gerekirken, bir yandan da bu mücadelenin vazgeçilmez ilkeleri bulunduğunu gözardı etmemek gerekir. Ne olursa olsun anlayışıyla hareket ederek burjuva çevrelere yanaşmaya çalışmak, ilkeli birlikler yerine kuyrukçuluğu getirebilir.

Esasında FİDEF, DYP'nin, SHP'nin ve Milli Görüş sahiplerinin durumunu gözeterek **"sivrilik"**lerden, ortak eylemlerden kaçınırken de yine kendi kendisiyle çelişkiye düşüyor. Çünkü bu görüş sahiplerinin oluşturduğu örgütler, FİDEF'in **"siyasi örgütler"** dediği demokratik kitle örgütlerinden daha az **"siyasi örgüt"** niteliğinde değiller ve faaliyetleri hiç de FİDEF'in **"göçmen işçi örgütleri"** için çizdiği çerçevede kalmıyorlar. Bunların çalışmalarında, Türkiye'deki sorunları ön planda tuttukları gözönündedir. FİDEF, eğer bu çevrelerle ortak çalışma yapabilme olanaklarına kavuşabilirse, hiç kuşkusu olmasın sol çizgideki demokratik örgütlerle çalıştığı zamankinden daha az **"göçmen işçilerin sorunları olmayan"** siyasi konularla uğraşmış olmayacak.

SONUÇ: Mevcut olumsuz duruma rağmen biz yine de iyimserliğimizi korumak istiyoruz. Türkiye ve Kürdistanlı demokratik kitle örgütlerinin gerek yurt dışında yüz yüze bulundukları güçlükleri aşma, gerekse ülkedeki faşist baskı ve teröre karşı mücadeyi yükseltme doğrultusunda bir araya gelme, ortak bir program üzerinde anlaşmanın koşulları vardır. Tüm örgütlerin bu konudaki tutumlarını yeniden gözden geçirmeleri bir zorunluluktur. laşmalarının koşulları vardır. Yunanistan'da, İsviçre'de biraraya gelen örgütler, F. Almanya'da da sorumlu davranmalıdırlar. Yoksa, ilkesellik adına ilkesizliğe varan tavırlara düşülür...